VYKONÁVACIE NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2018/1570

z 18. októbra 2018,

ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa dovozu bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii a ktorým sa zrušuje vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie ([1]) (ďalej len „základné nariadenie"), a najmä na jeho článok 14 ods. 1,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/476 z 11. marca 2015 o opatreniach, ktoré môže prijať Únia na základe správy prijatej orgánom na urovnávanie sporov WTO, ktorá sa týka antidumpingových a vyrovnávacích opatrení ([2]) (ďalej len „splnomocňujúce nariadenie WTO"), a najmä jeho články 1 a 2,

keďže:

1. POSTUP

(1) Dňa 28. mája 2013 uložila Komisia nariadením (EÚ) č. 490/2013 predbežné antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (ďalej len „predbežné nariadenie") ([3]).

(2) Dňa 19. novembra 2013 uložila Rada nariadením (EÚ) č. 1194/2013 konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (ďalej len „konečné nariadenie") ([4]).

(3) Všeobecný súd Európskej únie (ďalej len „Všeobecný súd") vydal 15. septembra 2016 rozsudky vo veciach T-80/14, T-111/14 až T-121/14 ([5]) a T-139/14 ([6]) (ďalej len „rozsudky"), ktorými sa zrušujú články 1 a 2 konečného nariadenia v rozsahu, v akom sa uplatňujú na žalobcov v týchto veciach (ďalej len „dotknutí vyvážajúci výrobcovia") ([7]).

(4) Rada Európskej únie sa pôvodne proti týmto rozsudkom odvolala. Po rozhodnutí Rady stiahnuť svoje odvolania však boli tieto veci vymazané z registra Súdneho dvora 2. a 5. marca 2018 ([8]). V dôsledku toho sa uvedené rozsudky stali právoplatnými a záväznými od dátumu ich vydania.

(5) Všeobecný súd konštatoval, že inštitúciám sa nepodarilo z právneho hľadiska dostatočne preukázať, že došlo k citeľnému skresleniu cien hlavných surovín používaných pri výrobe bionafty v Argentíne a Indonézii v dôsledku systému rozdielnej vývoznej dane, na základe ktorého sa uplatňovali rôzne sadzby dane na suroviny a na bionaftu. Rozhodol, že inštitúcie nemali zaujať stanovisko, že cena surovín nebola dostatočne zohľadnená v záznamoch argentínskych a indonézskych vyvážajúcich výrobcov, a že by sa od nich nemalo odhliadať pri vytváraní normálnej hodnoty pre bionaftu vyrábanú v Argentíne a Indonézii.

([1]) Ú. v. EÚ L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 6.
([3]) Ú. v. EÚ L 141, 28.5.2013, s. 6.
([4]) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1194/2013 z 19. novembra 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (Ú. v. EÚ L 315, 26.11.2013, s. 2).
([5]) Rozsudky z 15. septembra 2016 vo veci T-80/14, PT Musim Mas/Rada, vo veci T-111/14 Unitec Bio SA/Rada Európskej únie, vo veciach T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata SA a i./Rada Európskej únie, vo veci T-117/14, Cargill SACI/Rada Európskej únie, vo veci T-118/14, LDC Argentina SA/Rada Európskej Únie, vo veci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Rada Európskej únie a vo veci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Rada Európskej únie (Ú. v. EÚ C 402, 31.10.2016, s. 28).
([6]) Vec T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada Európskej únie (Ú. v. EÚ C 392, 24.10.2016, s. 26).
([7]) Argentínski vyvážajúci výrobcovia Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI a Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonézski vyvážajúci výrobcovia PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia a PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).
([8]) Uznesenia predsedu Súdneho dvora z 15. februára 2018 v spojených veciach C-602/16 P a C-607/16 P až C-609/16 P, a zo 16. februára 2018 vo veciach C-603/16 P až C-606/16 P.

(6) Orgán WTO na urovnávanie sporov prijal 26. októbra 2016 správu poroty, zmenenú správou odvolacieho orgánu (ďalej len „správy týkajúce sa Argentíny“) ([1]), v spore Európska únia – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu z Argentíny (DS473).

(7) Orgán na urovnávanie sporov takisto 28. februára 2018 prijal správu poroty v spore Európska únia – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu z Indonézie (DS480) (ďalej len „správa týkajúca sa Indonézie“) ([2]). Indonézia ani EÚ sa voči tejto správe neodvolali.

(8) V správach týkajúcich sa Argentíny a Indonézie (ďalej len „správy“) sa okrem iného zistilo, že EÚ nekonala v súlade s:

— článkom 2.2.1.1 antidumpingovej dohody WTO (ďalej len „antidumpingová dohoda“) tým, že nevypočítala výrobné náklady prešetrovaného výrobku na základe záznamov vedených výrobcami,

— článkom 2.2 antidumpingovej dohody a článkom VI:1 písm. b) bodom ii) dohody GATT z roku 1994 tým, že nepoužila výrobné náklady v Argentíne a Indonézii pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty;

— článkom 9.3 antidumpingovej dohody a článkom VI:2 dohody GATT z roku 1994 tým, že uložila antidumpingové clá nad rámec dumpingového rozpätia, ktoré mali byť stanovené podľa článku 2 antidumpingovej dohody, resp. článku VI:1 dohody GATT 1994.

(9) V správe týkajúcej sa Indonézie ďalej porota zistila, že EÚ nekonala v súlade s:

— článkom 2.2.2 bodom iii) a článkom 2.2 antidumpingovej dohody tým, že neurčila zisk, ktorý bežne dosahujú iní vývozcovia alebo výrobcovia z predaja výrobkov tej istej všeobecnej kategórie na domácom trhu krajiny pôvodu,

— článkom 2.3 antidumpingovej dohody tým, že nevytvorila vývoznú cenu jedného indonézskeho vyvážajúceho výrobcu, P.T. Musim Mas, na základe ceny, za ktorú bola dovážaná bionafta vyrábaná spoločnosťou P.T. Musim Mas prvýkrát ďalej predaná nezávislým kupujúcim v EÚ,

— článkami 3.1 a 3.2 antidumpingovej dohody tým, že nestanovila existenciu významného cenového podhodnotenia v súvislosti s indonézskym dovozom.

(10) Porota odporučila, aby orgán na urovnávanie sporov požiadal EÚ, aby uviedla svoje opatrenia do súladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT z roku 1994.

(11) Komisia na základe správ týkajúcich sa Argentíny začala revízne prešetrovanie ([3]) podľa článku 1 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/476 (ďalej len „revízne prešetrovanie“) ([4]). Komisia pri začatí revízneho prešetrovania oznámila, že považuje za primerané preskúmať dôsledky zistení správ týkajúcich sa Argentíny aj pre opatrenia uložené na bionaftu z Indonézie, keďže právne výklady uvedené v správach týkajúcich sa Argentíny sa zdali relevantné aj pre prešetrovanie týkajúce sa Indonézie.

(12) Komisia však počas revízneho prešetrovania dostala niekoľko pripomienok od zainteresovaných strán, ktoré sa týkali predovšetkým uplatniteľnosti výkladu správ týkajúcich sa Argentíny na opatrenia uložené na bionaftu z Indonézie. Komisia konštatovala, že analýza pripomienok v súvislosti s Indonéziou si vyžaduje viac času a rozhodla, že nezahrnie preskúmanie Indonézie do pozmeňujúceho nariadenia, ale ponechá revízne prešetrovanie otvorené, pokiaľ ide o Indonéziu.

(13) Komisia prijala 18. septembra 2017 vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1578, ktorým sa mení konečné nariadenie (ďalej len „pozmeňujúce nariadenie“), pokiaľ ide o argentínskych vyvážajúcich výrobcov ([5]).

([1]) WTO, správa odvolacieho orgánu, AB-2016-4, WT/DS473/AB/R, 6. októbra 2016, a WTO, správa poroty, WT/DS473/R, 29. marca 2016.
([2]) WTO, správa poroty, WT/DS480/R, 25. januára 2018.
([3]) Oznámenie o začatí preskúmania týkajúceho sa platných antidumpingových opatrení na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii na základe odporúčaní a rozhodnutí prijatých orgánom Svetovej obchodnej organizácie na urovnávanie sporov v spore EÚ – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu (DS473), Ú. v. EÚ C 476, 20.12.2016, s. 3.
([4]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/476 z 11. marca 2015 o opatreniach, ktoré môže prijať Únia na základe správy prijatej orgánom na urovnávanie sporov WTO, ktorá sa týka antidumpingových a vyrovnávacích opatrení, Ú. v. EÚ L 83, 27.3.2015, s. 6.
([5]) Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1578 z 18. septembra 2017, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii, Ú. v. EÚ L 239, 19.9.2017, s. 9.

(14) Zrušenie normatívnych ustanovení konečného nariadenia Všeobecným súdom, pokiaľ ide o dotknutých vyvážajúcich výrobcov, má vplyv aj na platnosť pozmeňujúceho nariadenia. Keďže sa pozmeňujúcim nariadením zmenilo nariadenie, ktorého normatívne ustanovenia boli zrušené, stalo sa takisto neplatným a neuplatniteľným v prípade dotknutých vyvážajúcich výrobcov.

(15) Dňa 28. mája 2018 bolo uverejnené oznámenie ([1]) o opätovnom otvorení pôvodného prešetrovania týkajúceho sa dovozu bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii, výsledkom ktorého bolo prijatie konečného nariadenia (ďalej len „oznámenie“). Súčasne bolo ukončené prebiehajúce revízne prešetrovanie týkajúce sa Indonézie.

(16) Podľa judikatúry Súdneho dvora môže byť postup na nahradenie zrušeného aktu obnovený v konkrétnom štádiu, v ktorom k nezákonnosti došlo. Inštitúcie Únie s cieľom vyhovieť uvedeným rozsudkom majú možnosť dosiahnuť nápravu tých aspektov konečného nariadenia, ktoré viedli k jeho zrušeniu, pokiaľ ide o dotknutých vyvážajúcich výrobcov ([2]).

(17) Komisia by sa mala riadiť nielen výrokom rozsudkov, ale aj dôvodmi, ktoré viedli k uvedeným rozsudkom a predstavovali ich neoddeliteľný základ, keďže boli potrebné na určenie presného významu obsahu uvedeného vo výroku rozsudkov. Ostatné zistenia v konečnom nariadení, voči ktorým nebola v určenom čase vznesená námietka alebo voči ktorým bola vznesená námietka, ktorá však bola zamietnutá rozsudkami Všeobecného súdu, a preto neviedli k zrušeniu konečného nariadenia, platia ďalej ([3]).

(18) Komisia sa s cieľom splniť svoje záväzky rozhodla obnoviť súčasné antidumpingové konanie v konkrétnom štádiu, v ktorom k nezákonnosti došlo, a tak opätovne preskúmať metodiku použitú na vytvorenie normálnej hodnoty.

(19) Do rozsahu oznámenia patrilo odôvodnenie rozsudkov Všeobecného súdu pre dotknutých vyvážajúcich výrobcov a možnosť rozšíriť zistenia na všetkých vyvážajúcich výrobcov z Argentíny a Indonézie. Okrem toho sa v ňom zohľadnili zistenia porôt WTO a odvolacieho orgánu v súvislosti s Argentínou aj Indonéziou s cieľom uviesť opatrenia, ktoré nie sú v súlade s pravidlami WTO, do úplného súladu s dohodami WTO v súlade s článkom 19.1 Dohovoru o urovnávaní sporov.

(20) Komisia v oznámení vyzvala dotknutých vyvážajúcich výrobcov a výrobné odvetvie Únie, aby písomne oznámili svoje stanoviská a požiadali o vypočutie v rámci lehoty stanovenej v oznámení.

(21) Všetky strany, ktoré o to v uvedenej lehote požiadali a ktoré preukázali, že existujú osobitné dôvody na to, aby boli vypočuté, dostali príležitosť na vypočutie.

(22) Vyjadrenia boli doručené od Európskej rady pre bionaftu (EBB), od piatich vyvážajúcich výrobcov v Indonézii a od orgánov Indonézie.

2. VYKONANIE ROZSUDKOV VŠEOBECNÉHO SÚDU A ZISTENÍ WTO

(23) Komisia má možnosť napraviť tie aspekty konečného nariadenia, ktoré viedli k jeho zrušeniu, pričom časti posúdenia, ktoré nie sú rozsudkami dotknuté, ponechá nezmenené ([4]).

(24) Ako sa uvádza v oznámení, Komisia okrem toho opätovne posúdila konečné zistenia pôvodného prešetrovania, pričom zohľadnila zistenia porôt WTO a odvolacieho orgánu v súvislosti s Argentínou a Indonéziou. Komisia rozhodla o rozšírení zistení na všetkých vyvážajúcich výrobcov z Argentíny a Indonézie. Pri uvedenom opätovnom posúdení sa vychádzalo z informácií zhromaždených v pôvodnom prešetrovaní a v revíznom prešetrovaní, ako aj z informácií získaných od zainteresovaných strán po uverejnení oznámenia.

(25) Jeden indonézsky vyvážajúci výrobca, spoločnosť Wilmar, tvrdil pred poskytnutím informácií a po poskytnutí informácií, že neexistuje žiadny právny základ na opätovné začatie prešetrovania vo vzťahu k spoločnosti

([1]) Oznámenie týkajúce sa rozsudkov Všeobecného súdu z 15. septembra 2016 vo veciach T-80/14, T-111/14 až T-121/14 a T-139/14 v súvislosti s vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1194/2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii, a na základe odporúčaní a rozhodnutí prijatých orgánom Svetovej obchodnej organizácie na urovnávanie sporov v sporoch DS473 a DS480 (spory EÚ – antidumpingové opatrenia uložené na bionaftu) (Ú. v. EÚ C 181, 28.5.2018, s. 5).

([2]) Vec C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Rada, Zb. 2000, s. I-08147.

([3]) Vec C-256/16, Deichmann SE, ECLI:EU:C:2018:187, bod 87.

([4]) Vec C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques (IPS)/Rada, Zb. 2000, s. I-08147.

Wilmar, keďže Všeobecný súd zrušil konečné nariadenie pre uvedenú spoločnosť v celom rozsahu. V článku 266 ZFEÚ sa však stanovuje, že inštitúcia, ktorej akt bol vyhlásený za neplatný, musí prijať potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s rozsudkom Súdneho dvora. Okrem toho musí EÚ uviesť antidumpingové opatrenia uložené na dovoz bionafty z Indonézie do súladu s odporúčaniami a rozhodnutiami uvedenými v správach WTO. S cieľom preskúmať, aké opatrenia by sa mali prijať na dosiahnutie súladu s rozhodnutiami Súdneho dvora a WTO, bolo potrebné opätovne začať prešetrovanie v čase, keď bola zistená nezákonnosť týkajúca sa oboch krajín a všetkých dotknutých vyvážajúcich výrobcov. To, či je opatrenie zrušené úplne alebo čiastočne, nie je relevantné na účely určenia, či Komisia musí v dôsledku toho opätovne prešetriť všetky aspekty prešetrovania, ktoré predchádzali zrušenému opatreniu. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

(26) Pôvodné prešetrovanie dumpingu a ujmy sa týkalo obdobia od 1. júla 2011 do 30. júna 2012 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). So zreteľom na parametre relevantné v súvislosti s posúdením ujmy sa uskutočnila analýza údajov vzťahujúcich sa na obdobie od 1. januára 2009 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

3. DOTKNUTÝ VÝROBOK

(27) Dotknutým výrobkom sú monoalkylestery mastných kyselín a/alebo parafínových plynových olejov vyrobené syntézou a/alebo hydrogenizáciou, nefosílneho pôvodu, v čistej forme alebo obsiahnuté v zmesi, s pôvodom v Argentíne a Indonézii, v súčasnosti patriace pod číselné znaky KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (ďalej len „dotknutý výrobok“, bežne označovaný ako „bionafta“).

(28) Rozsudky Súdneho dvora ani správy nemajú vplyv na zistenia uvedené v odôvodneniach 16 až 27 konečného nariadenia, ktoré sa týkajú dotknutého výrobku a podobného výrobku.

4. STANOVENIE NORMÁLNEJ HODNOTY A VÝPOČET DUMPINGOVÝCH ROZPÄTÍ

(29) Komisia opätovne posúdila zistenia pôvodného prešetrovania v otázkach úpravy nákladov, obmedzenia zisku a dvojitého započítania.

4.1. Úprava nákladov

(30) Rozsudky Všeobecného súdu a zistenia WTO uvedené v odôvodnení 8 sa všetky týkajú úpravy nákladov vykonanej inštitúciami EÚ v konečnom nariadení.

(31) Ako sa uvádza v odôvodnení 28 konečného nariadenia, Komisia stanovila, že normálna hodnota musela byť vytvorená, keďže predaj na domácom trhu sa nepovažoval za predaj realizovaný v bežnom obchode. Toto zistenie nebolo napadnuté a zostáva v platnosti. Žiadna zainteresovaná strana nespochybnila toto zistenie ani v priebehu tohto revízneho prešetrovania.

(32) Komisia v odôvodneniach 29 až 34 konečného nariadenia stanovila, že rozdiel medzi vývoznými daňami uloženými Indonéziou na hlavné surovinové vstupy (surový palmový olej v Indonézii a sójový olej a sójové bôby v Argentíne) a tými, ktoré boli uložené na finálny výrobok (bionafta), stlačil ceny na domácom trhu v Indonézii a Argentíne, a táto skutočnosť by sa preto mala zohľadniť pri vytváraní normálnej hodnoty.

(33) V dôsledku toho Komisia pri vytváraní normálnej hodnoty nahradila náklady na hlavnú surovinu uvedené v záznamoch vyvážajúcich výrobcov referenčnými cenami, ktoré uverejnili príslušné orgány dotknutých krajín.

(34) Komisia ďalej založila svoje závery v pôvodnom prešetrovaní na výklade, že článok 2.2.1.1 antidumpingovej dohody umožňuje prešetrujúcemu orgánu odmietnuť používanie záznamov vyvážajúcich výrobcov, ak zistí, že buď i) nie sú v súlade s GAAP, alebo ii) primerane nezohľadňujú náklady spojené s výrobou a predajom posudzovaného výrobku (odôvodnenia 42 a 72 konečného nariadenia).

(35) Porota a odvolací orgán v správach týkajúcich sa Argentíny aj Indonézie zastávajú názor, že Komisia neposkytla právne dostatočný základ podľa článku 2.2.1.1 na vyvodenie záveru, že záznamy indonézskych a argentínskych výrobcov primerane nezohľadňovali náklady spojené s výrobou a predajom bionafty, ani na nezohľadnenie príslušných nákladov v uvedených záznamoch pri vytváraní normálnej hodnoty bionafty.

(36) Komisia na základe správ týkajúcich sa Argentíny prepočítala normálnu hodnotu pre vyvážajúcich výrobcov v Argentíne použitím metodiky vysvetlenej v odôvodneniach 40 až 49 predbežného nariadenia týkajúcich sa Argentíny ([1]). Ako je vysvetlené vyššie v odôvodneniach 11 a 12, Komisia pôvodne prepočítala normálnu hodnotu aj pre vyvážajúcich výrobcov v Indonézii použitím metodiky vysvetlenej v odôvodneniach 60 až 65 predbežného nariadenia týkajúcich sa Indonézie ([1]). Komisia teraz opätovne použila túto metodiku pre obe krajiny.

(37) Vo svojich podaniach predložených po opätovnom otvorení tohto prípadu EBB tvrdila, že správy nevylučujú, aby sa pri vytváraní normálnej hodnoty vykonala úprava nákladov na suroviny za predpokladu, že je správne vysvetlená. To isté tvrdenie bolo predložené počas revízneho prešetrovania v nadväznosti na správy týkajúce sa Argentíny a Komisia ho zamietla, pretože jeho akceptovanie by nebolo v súlade so zisteniami správ, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 43 až 53 pozmeňujúceho nariadenia. Keďže toto vysvetlenie zostáva platné po správe týkajúcej sa Indonézie, Komisia toto tvrdenie naďalej odmietala.

(38) Z dôvodov vysvetlených v odôvodneniach 44 a 64 predbežného nariadenia sa predaj na domácom trhu v oboch krajinách nepovažoval za realizovaný v bežnom obchode a normálna hodnota podobného výrobku musela byť vytvorená podľa článku 2 ods. 3 a ods. 6 základného nariadenia. Vykonalo sa to tak, že sa k upraveným výrobným nákladom počas obdobia prešetrovania pripočítali vynaložené predajné, všeobecné a administratívne (ďalej len „PVA“) výdavky a primerané ziskové rozpätie.

(39) Ako je vysvetlené v odôvodneniach 46 a 65 predbežného nariadenia, Komisia sa domnievala, že výška zisku nemohla byť založená na skutočných údajoch spoločností v Indonézii zaradených do vzorky. Preto sa výška zisku použitá pri vytváraní normálnej hodnoty určila podľa článku 2 ods. 6 písm. c) základného nariadenia na základe primeranej výšky zisku, ktorú by mohlo dosahovať mladé a inovatívne kapitálovo náročné výrobné odvetvie tohto typu za bežných podmienok hospodárskej súťaže na voľnom a otvorenom trhu, t. j. vo výške 15 % obratu.

(40) V prípadoch WTO týkajúcich sa Argentíny a Indonézie bolo stanovenie výšky zisku 15 % napadnuté obidvoma krajinami, ktoré tvrdili, že výška zisku nebola založená na „primeranej metóde“, ako sa vyžaduje v článku 2.2.2 bode iii) antidumpingovej dohody. Rozhodovacie orgány WTO v oboch prípadoch usúdili, že EÚ v tejto súvislosti nekonala v rozpore s antidumpingovou dohodou. Výška zisku použitá na vytvorenie normálnej hodnoty preto zostáva na úrovni 15 %.

(41) Jeden vyvážajúci výrobca z Indonézie, spoločnosť PT Cermerlang Energi Perkasa, vo svojom podaní tvrdil, že Komisia by mala založiť svoj výpočet na údajoch výrobcov zaradených do vzorky, alebo by v každom prípade nemala automaticky použiť článok 2 ods. 6 písm. c) základného nariadenia. Po poskytnutí informácií tvrdenie zopakoval. Ako sa však vysvetľuje v odôvodnení 40, rozhodovacie orgány WTO konštatovali, že použitie a uplatňovanie tohto článku zo strany Komisie nebolo v rozpore s pravidlami WTO. Komisia preto toto tvrdenie zamietla.

4.2. **Obmedzenie zisku**

(42) Hoci porota WTO potvrdila výšku zisku, ktorú EÚ určila podľa článku 2.2.2 bodu iii) antidumpingovej dohody, v správe týkajúcej sa Indonézie zistila, že keď orgán určí zisk na základe akejkoľvek inej primeranej metódy podľa článku 2 ods. 6 písm. c) základného nariadenia, v antidumpingovej dohode sa vyžaduje, aby tento zisk neprekročil zisk, ktorý bežne realizujú iní vývozcovia tej istej všeobecnej kategórie výrobkov v krajine. Podľa názoru poroty sa EÚ také obmedzenie zisku nepodarilo stanoviť.

(43) Na určenie obmedzenia zisku požadovaného podľa článku 2.2.2 bodu iii) antidumpingovej dohody bolo potrebné určiť, ktoré spoločnosti vyrábajú výrobky, ktoré by spĺňali podmienky na zaradenie do „rovnakej všeobecnej kategórie“ ako bionafta.

(44) V správe týkajúcej sa Indonézie porota v bode 7.62 skonštatovala, že „v článku 2.2.2 bode iii) antidumpingovej dohody sa nešpecifikuje osobitná požiadavka na prešetrujúci orgán týkajúca sa toho, ako vymedziť, ktoré výrobky na účely určenia „bežne dosahovaného zisku“ patria do rovnakej všeobecnej kategórie výrobkov. Súhlasíme s Európskou úniou, že neexistuje povinnosť vykladať rozsah výrobkov v rovnakej všeobecnej kategórii široko“. V bode 7.63 dodala, že „podľa nášho názoru rozumný a objektívny orgán môže dospieť k záveru, že rovnaká všeobecná kategória výrobkov je užšia kategória“.

([1]) Ú. v. EÚ L 141, 28.5.2013, s. 6.

(45) Komisia na základe zistení správy týkajúcej sa Indonézie opätovne preskúmala údaje, ktoré má k dispozícii a ktoré možno použiť na určenie obmedzenia zisku tak pre Argentínu, ako aj pre Indonéziu. Skonštatovala, že k dispozícii má dva súbory údajov, ktoré by patrili do rovnakej všeobecnej kategórie výrobkov.

(46) Prvý súbor údajov poskytli spoločnosti zaradené do vzorky počas pôvodného prešetrovania. V článku 2.2.2 antidumpingovej dohody sa stanovuje, že výška zisku pre „prešetrovaného vývozcu alebo výrobcu" je podľa bodu iii) článku 2.2.2 obmedzená výškou zisku, ktorú bežne dosahujú „iní vývozcovia alebo výrobcovia z predaja výrobkov tej istej všeobecnej kategórie". Najužší výklad tej istej všeobecnej kategórie výrobkov podľa tohto článku by bol obmedzený na presne ten istý výrobok, t. j. bionaftu. Údaje potrebné na výpočet obmedzenia zisku na základe ziskov dosiahnutých výrobcami bionafty v Indonézii a Argentíne má Komisia ľahko k dispozícii, keďže jej ich v priebehu pôvodného prešetrovania poskytli spoločnosti zaradené do vzorky.

(47) To, že zisky skutočne dosiahnuté spoločnosťami zaradenými do vzorky neboli použité na stanovenie ziskového rozpätia pre každého z týchto výrobcov podľa článku 2 ods. 6 základného nariadenia, nebráni Komisii, aby použila tieto údaje na stanovenie obmedzenia zisku podľa článku 2 ods. 6 písm. c). Vyplýva to z formulácie poroty v správe týkajúcej sa Indonézie v bode 7.65, kde porota nesúhlasí s tvrdením, že „bežne dosahovaný zisk" v článku 2.2.2 bode iii) antidumpingovej dohody, znamená, že prešetrovateľ môže ignorovať zisk dosiahnutý z predaja, ktorý sa považuje za nezlučiteľný s bežnou obchodnou praxou. Jeden indonézsky vyvážajúci výrobca, spoločnosť PT Cermerlang Energi Perkasa, vo svojom podaní takisto tvrdil, že na základe správy týkajúcej sa Indonézie nemôže Komisia pri výpočte obmedzenia zisku ignorovať zisk týkajúci sa predaja bionafty na domácom trhu v Indonézii na základe toho, že tento predaj sa nepovažuje za realizovaný v bežnom obchode.

(48) V nadväznosti na tento úzky výklad kategórie výrobkov, bionafty, Komisia vypočítala obmedzenie zisku pre individuálneho výrobcu použitím výšky zisku dosiahnutého ostatnými prešetrovanými výrobcami. Napríklad na výpočet výšky zisku pre indonézskeho výrobcu, spoločnosti Wilmar, sa použil vážený priemer ziskov dosiahnutých inými prešetrovanými a overenými indonézskymi výrobcami, spoločnosťami P.T. Ciliandra, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Naopak, v prípade spoločnosti P.T. Ciliandra sa použil vážený priemer ziskov dosiahnutých spoločnosťami Wilmar, P.T. Musim Mas a P.T. Pelita. Rovnaká metodika sa použila na výpočet obmedzenia zisku pre prešetrovaných a overených argentínskych výrobcov.

(49) Druhý súbor údajov obsahuje údaje o iných výrobcoch než o prešetrovaných výrobcoch, ktoré boli Komisii poskytnuté počas pôvodného prešetrovania. Jeden z prešetrovaných indonézskych výrobcov predložil v tom čase údaje od prepojenej spoločnosti o predaji zmesi bionafty a minerálnej nafty, ako aj o predaji motorovej nafty a lodného vykurovacieho oleja (ďalej len „iné palivá"). Zaznamenané ziskové rozpätie súvisiace s týmto predajom predstavovalo 10,2 %. Ak by sa toto ziskové rozpätie použilo ako obmedzenie zisku, jeho výsledkom by pravdepodobne boli žiadne alebo *de minimis* dumpingové rozpätia pre všetky spoločnosti v Indonézii. Tieto neoverené údaje však boli poskytnuté iba v prípade jedného výrobcu v Indonézii a podobné údaje od iných výrobcov v Indonézii alebo Argentíne neboli Komisii sprístupnené. Keďže teda dostupné údaje nemožno uplatniť konzistentne na obidve krajiny, Komisia usúdila, že na stanovenie obmedzenia zisku je nevhodné použiť údaje len od jedného výrobcu v jednej krajine. Okrem toho v lehote, ktorú mala Komisia k dispozícii po opätovnom začatí prešetrovania, nebolo možné overiť správnosť poskytnutých údajov a podkladové výpočty. V každom prípade, keďže, ako sa uvádza v odôvodnení 62, sa zistilo, že výška dumpingu pre krajinu ako celok je *de minimis*, a preto je prešetrovanie ukončené pre všetky spoločnosti, Komisia nepovažovala za potrebné použiť na účely stanovenia obmedzenia zisku neoverené oznámené údaje o zisku z predaja zmesí bionafty a minerálnej nafty. Komisia považovala za vhodnejšie spoliehať sa radšej na údaje, ktoré boli poskytnuté a overené počas pôvodného prešetrovania.

(50) Dvaja vyvážajúci výrobcovia z Indonézie, spoločnosti Wilmar a PT Pelita Agung Agrindustri, ako aj indonézske orgány tvrdili, že diskrečnú právomoc Komisie pri výbere údajov na stanovenie obmedzenia zisku obmedzujú zistenia poroty v správe týkajúcej sa Indonézie. Po poskytnutí informácií spoločnosť Wilmar uvedený bod zopakovala. Podľa týchto zainteresovaných strán musí Komisia použiť buď výšky zisku z predaja zmesí bionafty a minerálnej nafty, alebo zisky dosiahnuté z predaja motorovej nafty a lodného vykurovacieho oleja. V správe týkajúcej sa Indonézie však nie je nič, čo by neumožňovalo Komisii použiť iné dostupné relevantné údaje. Porota v bode 7.70 uvádza, že „orgány EÚ mohli tento predaj zohľadniť na stanovenie obmedzenia zisku" a v bode 7.72, že „orgány EÚ mali zvážiť predaj motorovej nafty a lodného vykurovacieho oleja zo strany [***] na stanovenie obmedzenia zisku". Použitie slov „mohli" a „mali" porotou v správe týkajúcej sa Indonézie naznačuje, že porota sa domnieva, že Komisia mala zvážiť, či by sa tieto údaje mohli použiť na stanovenie

obmedzenia zisku alebo nie, namiesto toho, aby sa uvedené informácie nezohľadnili na základe nesprávneho výkladu výrazu „bežne dosahovaný zisk“. Zváženie tohto predaja sa teraz vykonalo v odôvodnení 49 a použitie tohto konkrétneho predaja sa nepovažovalo za vhodné ani za potrebné.

(51) EBB vo svojich podaniach poskytla alternatívny súbor údajov, ktorý by Komisia mohla použiť na výpočet obmedzenia zisku. Tieto údaje sa týkali troch spoločností, ktoré nevyrábali ani nepredávali dotknutý výrobok v jednej z prešetrovaných krajín počas obdobia prešetrovania. Na základe verejne dostupných informácií a informácií poskytnutých dvomi vyvážajúcimi výrobcami v Indonézii sa ukázalo, že ani jedna z troch spoločností nemá sídlo v Indonézii, ale namiesto toho v Malajzii a Singapure. Údaje, ktoré poskytla EBB, boli súhrnné údaje získané z výročných správ a/alebo oznámenia výsledkov príslušných spoločností a predstavujú ziskové rozpätia pre prípadnú širokú škálu výrobkov a prepojených spoločností.

(52) Komisia nesúhlasila s tým, že tieto údaje sú vhodné na stanovenie obmedzenia zisku. K hlavným výrobkom týchto spoločností patrí palmový olej a výrobky, ako sú mastné kyseliny, glycerín, hnojivá, cukor a melasa, stearín, kakaové maslo alebo oleochemické látky. Niektoré spoločnosti takisto poskytujú neprepojené služby, ako napríklad prevádzku obytných budov, správu pokladnice alebo údržbu železničných tratí. Výrobky týchto spoločností nemožno považovať za výrobky patriace do rovnakej všeobecnej kategórie výrobkov ako dotknutý výrobok, bionafta. Platí to najmä pre palmový olej, keďže ide o surovinu používanú ako hlavný vstup pri výrobe bionafty. Komisia sa domnieva, že zahrnutie tohto výrobku do rovnakej všeobecnej kategórie ako bionafta by znamenalo príliš široký výklad uvedenej kategórie. Komisia preto zamietla použitie navrhovaných údajov.

(53) V nedávno ukončenom antidumpingovom prešetrovaní týkajúcom sa dovozu bionafty z Indonézie do Spojených štátov vypočítali orgány USA ziskové rozpätie vo výške 6,15 % ([1]). Komisia preskúmala, či by sa tieto údaje mohli použiť ako obmedzenie zisku. Keďže boli odvodené z finančných výkazov výrobcu so sídlom v Nemecku, nemohla použiť ani tieto údaje.

(54) Dospelo sa k záveru, že metodika uvedená v odôvodneniach 46 až 48 sa riadi logikou článku 2.2.2 bodu iii) antidumpingovej dohody a používajú sa pri nej údaje, ktoré sú Komisii známe a dostupné v spise, bez potreby ďalšieho prešetrovania. Preto sa usudzuje, že táto metodika je v tomto prípade najvhodnejšia.

(55) Použitie tejto metodiky prináša nasledujúce výsledky. Pokiaľ ide o Argentínu, všetci zapojení výrobcovia mali skutočné ziskové rozpätie vyššie ako 15 %, ktoré sa použilo v pôvodnom prešetrovaní, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 39 a 40. Vážený priemer akejkoľvek kombinácie týchto ziskových rozpätí by tak vždy priniesol aj obmedzenie zisku nad 15 %. Znamená to, že ziskové rozpätie vo výške 15 %, ktoré bolo stanovené v pôvodnom prešetrovaní, je nižšie ako jednotlivé obmedzenia zisku, a je preto ziskovým rozpätím, ktoré sa má použiť na výpočet dumpingových rozpätí.

(56) Pokiaľ ide o Indonéziu, ziskové rozpätia skutočne dosiahnuté prešetrovanými výrobcami boli takisto vyššie ako 15 % pre všetkých, s výnimkou jednej spoločnosti. Keďže sa na výpočet jednotlivých obmedzení zisku používa vážený priemer, výsledkom tohto ziskového rozpätia nižšieho ako 15 % sú obmedzenia zisku pre niektorých výrobcov, ktoré sú nižšie ako 15 %, a preto si vyžadujú úpravu niektorých ziskových rozpätí použitých na výpočet dumpingových rozpätí smerom nadol. V prípade jednej spoločnosti bolo obmedzenie zisku vyššie ako 15 %, čo znamená, že ziskové rozpätie vo výške 15 % sa má naďalej používať. Ostatné tri spoločnosti majú obmedzenia zisku vo výške menej ako 15 %, čo znamená, že ziskové rozpätia použité na výpočet normálnej hodnoty nemôžu byť vyššie ako uvedené obmedzenie. Použitie metodiky vedie k týmto výsledkom:

Tabuľka 1

Spoločnosť	Ziskové rozpätie
P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	15 %
P.T. Musim Mas, Medan	12,87 %
P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	14,42 %
P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	14,42 %

([1]) Ministerstvo obchodu Spojených štátov amerických, prešetrovanie A-560-830, memorandum, „Náklady na výrobu a úpravy výpočtu vytvorenej hodnoty pre konečné stanovenie – Wilmar Trading Pte. Ltd.“, 20. februára 2018.

4.3. **Dvojité započítanie**

(57) Porota vo svojej správe týkajúcej sa Indonézie zistila, že EÚ nevytvorila vývoznú cenu jedného indonézskeho vyvážajúceho výrobcu, spoločnosti P.T. Musim Mas, na základe ceny, za ktorú bola dovážaná bionafta vyrábaná spoločnosťou P.T. Musim Mas prvýkrát ďalej predaná nezávislým kupujúcim v EÚ, ako sa to vyžaduje podľa článku 2.3 antidumpingovej dohody.

(58) Na účely dodržiavania povinných cieľov EÚ týkajúcich sa miešania bionafty môže byť určitý typ bionafty (bionafta na báze destilátu z palmových mastných kyselín) „započítaný dvakrát“. Výrobcovia zmesí v EÚ musia z tohto dôvodu používať len polovicu tohto typu bionafty, aby spĺňali povinné ciele EÚ týkajúce sa miešania bionafty. Keďže tento typ bionafty je pre zákazníkov cennejší, výrobca tejto bionafty môže klientovi účtovať príplatok. V tomto konkrétnom prípade sa otázka dvojitého započítania týka niektorých vývozov spoločnosti P.T. Musim Mas klientom v Taliansku. Tento príplatok EÚ nezohľadnila v pôvodnom prešetrovaní pri zostavovaní vývoznej ceny bionafty.

(59) Na základe zistenia WTO, že EÚ nesprávne nezohľadnila tento príplatok, ktorý zaplatili zákazníci v Taliansku, Komisia opätovne posúdila svoje výpočty a zodpovedajúcim spôsobom upravila vývoznú cenu pre spoločnosť P.T. Musim Mas.

4.4. **Prepočítané dumpingových rozpätí**

(60) Revidované colné sadzby pre všetkých indonézskych a argentínskych vývozcov na základe rozsudkov Všeobecného súdu EÚ, ako aj zistení a odporúčaní v správach týkajúcich sa Indonézie a Argentíny, vyjadrené v cene CIF na hranici Únie, clo nezaplatené, sú takéto:

Tabuľka 2

Krajina	Spoločnosť	Dumpingové rozpätie
Indonézia	P.T. Ciliandra Perkasa, Jakarta	– 4,0 %
	P.T. Musim Mas, Medan	– 4,7 %
	P.T. Pelita Agung Agrindustri, Medan	4,4 %
	P.T Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan	6,2 %
Argentína	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Agro SA, Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca; Vicentin SAIC, Avellaneda	6,6 %
	Aceitera General Deheza SA, General Deheza; Bunge Argentina SA, Buenos Aires	8,1 %

(61) Vzhľadom na vysoké záporné dumpingové rozpätia pre dve zo štyroch indonézskych spoločností zaradených do vzorky Komisia overila, či vážené priemerné celoštátne dumpingové rozpätie zohľadňujúce záporné rozpätia bolo vyššie ako *de minimis* stanovené v článku 9 ods. 3 základného nariadenia.

(62) Výška dumpingu v indonézskej vzorke, vyjadrená ako percentuálny podiel hodnoty CIF vývozu vzorky, bola 1,6 %, t. j. pod hranicou 2 % *de minimis*.

(63) Vzhľadom na celoštátne dumpingové rozpätie *de minimis* by sa prešetrovanie, pokiaľ ide o dovoz bionafty z Indonézie, malo ukončiť bez opatrení.

5. REVIDOVANÉ ZISTENIA O UJME ZALOŽENÉ NA SPRÁVACH

(64) V správach týkajúcich sa Argentíny sa okrem iného zistilo, že EÚ konala v rozpore s článkami 3.1 a 3.4 antidumpingovej dohody pri svojom preskúmaní vplyvu dumpingového dovozu na domáce výrobné odvetvie, pokiaľ ide o preskúmanie týkajúce sa výrobnej kapacity a využitia kapacity.

(65) V pozmeňujúcom nariadení, ktoré bolo prijaté v nadväznosti na správy týkajúce sa Argentíny, sa táto otázka riešila v odôvodneniach 87 až 123 [1]. Ani rozsudky Všeobecného súdu, ani správy týkajúce sa Indonézie neobsahujú žiadne zistenia, ktoré by si vyžadovali opätovné posúdenie tejto analýzy, ktorá je preto naďalej v platnosti.

[1] Vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/1578 z 18. septembra 2017, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz bionafty s pôvodom v Argentíne a Indonézii (Ú. v. EÚ L 239, 19.9.2017, s. 9).

(66) Počas pôvodného prešetrovania sa považovalo za vhodné vykonať súhrnné vyhodnotenie dovozu z Argentíny a Indonézie, keďže v tom čase boli splnené podmienky stanovené v článku 3 ods. 4 základného nariadenia. Závery týkajúce sa ujmy a príčinnej súvislosti boli preto založené na kombinovanom účinku dovozu bionafty z oboch krajín. Tieto podmienky však už nie sú splnené, keďže sa zistilo, že celoštátna úroveň dumpingu pre Indonéziu bola nižšia ako úroveň *de minimis* 2 %.

(67) Je preto potrebné určiť, či by výsledkom analýzy príčinných súvislostí obmedzenej na dumpingový dovoz bionafty z Argentíny bol záver o príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

5.1. **Zistenia o ujme**

(68) Pokiaľ ide o Argentínu, na metodiku, ktorá je základom analýzy ujmy vykonanej v konečnom nariadení, nemajú vplyv zistenia rozsudkov Súdneho dvora ani správy týkajúce sa Indonézie. V platnosti preto zostávajú relevantné zistenia konečného nariadenia.

(69) Celková výroba v Únii bola počas posudzovaného obdobia približne 9 052 871 ton a spotreba bionafty v Únii sa zvýšila o 5 %. Objem dovozu z Argentíny sa počas posudzovaného obdobia zvýšil celkovo o 41 % a podiel na trhu sa počas rovnakého obdobia zvýšil zo 7,7 % na 10,8 %. Hoci dovozné ceny bionafty z Argentíny vzrástli počas posudzovaného obdobia, počas toho istého obdobia boli stále nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie. Rozdiel medzi cenami z Argentíny a cenami v Únii, vyjadrený ako percento váženej priemernej ceny výrobného odvetvia Únie zo závodu, t. j. rozpätie podhodnotenia ceny, sa pohybovalo od 4,5 % do 9,1 %. Hoci ziskovosť výrobného odvetvia Únie dosiahla v roku 2009 3,5 %, následne sa prepadla do straty a v pôvodnom období prešetrovania dosiahla – 3,5 % (od 1. júla 2011 do 30. júna 2012).

(70) Z analýzy v konečnom nariadení vyplýva, že výrobné odvetvie Únie utrpelo značnú ujmu, ako sa vymedzuje v článku 3 ods. 5 základného nariadenia. Zatiaľ čo spotreba sa zvýšila, výrobné odvetvie Únie stratilo podiel na trhu a ziskovosť. Dovoz zároveň získal podiel na trhu a podhodnotil ceny výrobcov z Únie.

5.2. **Revidované zistenia týkajúce sa príčinnej súvislosti**

(71) Ako bolo vysvetlené v bode 5.1, zistilo sa, že všetok dovoz z Argentíny do Únie bol počas obdobia prešetrovania dumpingový. Zo zistení konečného nariadenia takisto vyplýva, že dumpingový dovoz za nízke ceny z Argentíny významne vzrástol z hľadiska objemu (41 % počas príslušného obdobia), čo viedlo k zvýšeniu podielu na trhu o 3 percentuálne body do konca príslušného obdobia.

(72) Počas posudzovaného obdobia výrobné odvetvie Únie napriek zvýšeniu spotreby o 5 % stratilo 5,5 percentuálneho bodu podielu na trhu. Hoci priemerné ceny dumpingového dovozu z Argentíny sa počas posudzovaného obdobia zvýšili o 54 %, počas toho istého obdobia boli stále výrazne nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie. Ceny dumpingového dovozu boli v porovnaní s cenami výrobného odvetvia Únie nižšie, pričom priemerné rozpätie podhodnotenia ceny bolo počas obdobia prešetrovania 8 %.

(73) Keďže prešetrovanie vo vzťahu k Indonézii bolo ukončené, ako sa vysvetľuje v odôvodneniach 60 až 63, dovoz z Indonézie treba posudzovať samostatne ako ďalší faktor, ktorý mohol takisto spôsobiť ujmu.

(74) Revidované číselné údaje o dovoze z tretích krajín (vrátane Indonézie) poskytujú tento prehľad:

Tabuľka 3

		2009	2010	2011	OP
Predaj výrobcov z EÚ	Objem predaja (v tonách)	9 454 786	9 607 731	8 488 073	9 294 137
	Index 2009 = 100	*100*	*102*	*90*	*98*
	Podiel na trhu	84,7 %	83,3 %	76,1 %	79,2 %
	Index 2009 = 100	*100*	*98*	*90*	*94*

		2009	2010	2011	OP
Dovoz z Argentíny	Celkový dovoz (v tonách)	853 589	1 179 285	1 422 142	1 263 230
	Index 2009 = 100	*100*	*138*	*167*	*148*
	Podiel na trhu	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
	Index 2009 = 100	*100*	*135*	*167*	*141*
Dovoz z Indonézie	Celkový dovoz (v tonách)	157 915	495 169	1 087 518	995 663
	Index 2009 = 100	*100*	*314*	*689*	*631*
	Podiel na trhu	1,4 %	4,3 %	9,7 %	8,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*303*	*689*	*600*
Ostatné tretie krajiny	Celkový dovoz (v tonách)	699 541	256 327	161 973	175 370
	Index 2009 = 100	*100*	*37*	*23*	*25*
	Podiel na trhu	6,3 %	2,2 %	1,5 %	1,5 %
	Index 2009 = 100	*100*	*35*	*23*	*24*

(75) Po uložení opatrení na dovoz zo Spojených štátov amerických (USA) v roku 2009 a po prešetrovaní obchádzania v súvislosti s dovozom z Kanady v roku 2010 došlo k výraznému zníženiu dovozu z USA, Nórska a Južnej Kórey. Na druhej strane dovoz z Indonézie zvýšil svoj podiel z 1,4 % na 8,5 %, čo predstavovalo zvýšenie o 500 % počas posudzovaného obdobia. Výrobné odvetvie Únie zároveň zaznamenalo zníženie podielu na trhu z 84,7 % na 79,2 %.

(76) Podobne dovoz z Indonézie vzrástol počas príslušného obdobia viac ako päťnásobne, pričom výrobné odvetvie Únie stratilo odbyt. Pri bližšom pohľade sa javí, že objem predaja dovozu z Indonézie v roku 2010 vzrástol o 214 %. V tom istom roku sa však objem predaja výrobného odvetvia Únie zvýšil o 2 %. Objem predaja výrobného odvetvia Únie prudko klesol až nasledujúci rok, čo sa zhodovalo s ďalším zvýšením dovozu z Indonézie od roku 2010 do roku 2011 o 119 %.

Tabuľka 4

cena za tonu (EUR)	2009	2010	2011	OP
EÚ	797	845	1 096	1 097
Index 2009 = 100	*100*	*106*	*137*	*138*
Argentína	629	730	964	967
Index 2009 = 100	*100*	*116*	*153*	*154*
Indonézia	597	725	864	863
Index 2009 = 100	*100*	*121*	*145*	*145*
Ostatné tretie krajiny (okrem Indonézie)	527	739	1 037	1 061
Index 2009 = 100	*100*	*140*	*197*	*201*

(77) Okrem toho boli priemerné ceny dovozu z Indonézie počas celého posudzovaného obdobia oveľa nižšie ako ceny výrobného odvetvia Únie a argentínskeho dovozu. Keďže však existujú určité rozdiely medzi výrobkom z Indonézie a výrobkom na trhu Únie, táto vývozná cena sa musí upraviť tak, aby odrážala konkurenčný vzťah medzi nimi dvoma.

(78) V odôvodneniach 93 až 97 predbežného nariadenia Komisia vykonala úpravu ceny tým, že zohľadnila rozdiel v cene na trhu Únie medzi predajom bionafty pri medznej teplote filtrovateľnosti (ďalej len „MTF“) 13 (čo odráža indonézsku kvalitu) a predajom bionafty pri MTF 0 (čo odráža kvalitu EÚ). Aj po tejto úprave indonézske vývozné ceny naďalej podhodnocovali ceny Únie o 4 %.

(79) Porota v správe týkajúcej sa Indonézie však v bodoch 7.158 – 159 zistila, že pri tejto úprave ceny neboli riadne zohľadnené „zložitosti v konkurenčných vzťahoch“ medzi dovážanou indonézskou bionaftou a zmiešaným výrobkom predávaným výrobným odvetvím Únie. Porota neposkytla žiadne presnejšie usmernenia o metodike na meranie tohto vzťahu.

(80) Komisia poznamenala, že na to, aby sa dospelo k porovnateľnému výrobku EÚ, existuje veľmi široká škála možností zmiešania rôznych typov bionafty s indonézskou bionaftou. Vypočítať údaje o cenách týchto rôznych typov zmesí bionafty počas obdobia prešetrovania preto nie je praktické. Okrem toho sa európski výrobcovia bionafty domnievajú, že pri pôvodnej úprave cien, ktorá viedla k podhodnoteniu o 4 %, bol konkurenčný vzťah náležite zohľadnený. Napokon samotná porota v bode 7.159 uviedla, že zistenie, že dovoz z Indonézie mal významný účinok cenového podhodnotenia na cenu zmiešaného výrobku výrobného odvetvia Únie, sa mohlo stále odôvodniť komplexnejšou analýzou. Komisia preto dospela k záveru, že počas obdobia prešetrovania podhodnotil indonézsky vývoz ceny v EÚ minimálne o 4 %.

(81) Na účely stanovenia príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom a ujmou spôsobenou výrobnému odvetviu Únie sa v súlade s článkom 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia musí preukázať, že dumpingový dovoz spôsobil značnú ujmu výrobnému odvetviu Únie, pričom ujma spôsobená inými známymi faktormi sa nepripisuje dumpingovému dovozu. Pojem príčinnej súvislosti sa interpretuje spôsobom, ktorý je zlučiteľný s pravidlami WTO, čo znamená, že treba zistiť, že existuje skutočný a podstatný príčinný vzťah medzi dumpingovým dovozom a ujmou spôsobenou domácemu výrobnému odvetviu ([1]). V odôvodnení 189 konečného nariadenia sa dospelo k záveru, že nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že vplyv ostatných faktorov posudzovaných jednotlivo alebo kolektívne nebol taký, aby sa ním vyvrátila príčinná súvislosť medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a Indonézie spolu a ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(82) Tento záver však musel by takisto zrevidovaný, a to vzhľadom na skutočnosti a zrevidovanú analýzu, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 71 až 80 po obmedzení analýzy iba na dovoz z Argentíny.

(83) Počas obdobia prešetrovania takmer polovica všetkého dovozu do Únie prichádzala z Indonézie za cenu nižšiu, ako sú ceny Únie aj Argentíny. A čo je dôležitejšie, exponenciálny nárast objemu dovozu z Indonézie, ako aj jeho podiel na trhu významne prispeli k značnej ujme, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(84) Vplyv indonézskeho vývozu sa pridal k ďalším faktorom uvedeným v predbežnom nariadení, medzi ktoré patrí okrem iného nadmerná kapacita výrobného odvetvia Únie a ujma spôsobená vlastným zavinením (odôvodnenia 132 až 140 predbežného nariadenia).

(85) Komisia na základe toho dospela k záveru, že účinok dovozu bionafty z Indonézie do Únie a ostatné faktory uvedené v predchádzajúcom odôvodnení prispeli k ujme, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, do takej miery, že nie je možné stanoviť, že existuje skutočný a podstatný príčinný vzťah medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(86) EBB po poskytnutí informácií tvrdila, že povaha ujmy spôsobenej inými faktormi vrátane indonézskeho dovozu neoslabuje príčinnú súvislosť medzi značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, a dovozom z Argentíny. Ďalej tvrdila, že Komisia vo svojej analýze uplatnila nesprávnu normu, údajne založenú na predpoklade, že dumpingový dovoz z Argentíny by mal byť základnou alebo jedinou príčinou značnej ujmy, a nie iba jednou z príčin ujmy. Podľa názoru EBB by bolo postačujúce preukázať, že dovoz z Argentíny mal nepriaznivý vplyv na výrobné odvetvie Únie, bez toho, aby musel byť jediným alebo najdôležitejším faktorom spôsobujúcim ujmu. Vzhľadom na to, že objem dovozu z Argentíny bol v posudzovanom období (2009 až polovica roku 2012) vyšší ako dovoz z Indonézie, a vzhľadom na to, že argentínske podhodnotenie cien výrobného odvetvia Únie o 8 % bolo vyššie ako indonézske podhodnotenie vo výške 4 %, mal dovoz z Argentíny

([1]) V súlade s rozhodnutím WTO v EÚ – Vyrovnávacie opatrenia týkajúce sa určitého polyetylénтereftalátu z Pakistanu, v ktorom odvolací orgán rozhodol, že „Kľúčovým cieľom analýzy príčinných súvislostí podľa článku 15.5 Dohody o subvenciách a vyrovnávacích opatreniach je, aby prešetrujúci orgán zistil, či existuje „skutočný a podstatný vzťah príčiny a účinku“ medzi subvencovaným dovozom a ujmou spôsobenou domácemu výrobnému odvetviu.“ Správa odvolacieho orgánu, AB-2017-5, WT/DS486/AB/R, 16. mája 2018, bod 5.226.

podľa názoru EBB jednoznačne negatívny vplyv na situáciu výrobného odvetvia Únie, čo je dostatočné na stanovenie príčinnej súvislosti medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

(87) Komisia v tejto súvislosti najskôr zdôrazňuje, že otázku použitej právnej normy už vysvetlila v odôvodnení 81. V uvedenom odôvodnení sa neuvádza žiadny pojem „základnej" alebo „hlavnej" príčiny analýzy príčinnej súvislosti. Právna norma vychádza z článku 3 ods. 6 a článku 3 ods. 7 základného nariadenia, podľa ktorých sa musí preukázať, že dumpingový dovoz spôsobuje ujmu, pričom by sa mali preskúmať aj iné známe faktory, aby sa zabezpečilo, že ujma spôsobená týmito inými faktormi sa nepripisuje dumpingovému dovozu. Po druhé, tvrdenia EEB, že príslušným kritériom by bolo to, či mal dumpingový dovoz „negatívny vplyv na výrobné odvetvie Únie", nenachádzajú podporu v právnom rámci. V skutočnosti je príslušným právnym kritériom to, či medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, existuje „skutočný a podstatný vzťah".

(88) Komisia zastáva názor, že skutočnosti v spise jej neumožňujú dospieť k takémuto záveru. V skutočnosti v roku 2009, keď výrobné odvetvie Únie už čelilo významnému dovozu z Argentíny, ale iba malému množstvu z Indonézie, bola jeho ziskovosť na úrovni 3,5 %. Keď sa indonézsky dovoz podstatne zvýšil, ziskovosť sa stala zápornou a v pôvodnom období prešetrovania bola – 2,5 %. V tejto súvislosti je dôležité poznamenať, že dovoz z Indonézie počas uvedeného obdobia vzrástol v podstatne vyššej miere ako dovoz z Argentíny (pozri tabuľku 3 vyššie). Komisia sa preto domnieva, že spoliehanie sa EBB len na porovnanie medzi príslušnými rozpätiami podhodnotenia ceny dovozu z Indonézie (upraveného podľa rozdielov v kvalite) a Argentíny úplne a primerane neodráža vplyv, ktorý mal vývoz každej vyvážajúcej krajiny na situáciu výrobného odvetvia Únie, najmä pokiaľ ide o ziskovosť.

(89) Komisia dospela k záveru, že nie je možné stanoviť skutočný a podstatný príčinný vzťah medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, vzhľadom na význam iných známych faktorov prispievajúcich k uvedenej ujme.

(90) Jedna spoločnosť, COFCO Argentina S.A., predložila po uverejnení vykonávacieho nariadenia (EÚ) 2017/1578 tvrdenie, že spĺňala všetky tri kritériá týkajúce sa nových vyvážajúcich výrobcov, ktoré sú uvedené v článku 3 konečného nariadenia, a predložila podporné dôkazy. Komisia žiadosť a dôkazy analyzovala. Na základe výsledkov opätovne začatého prešetrovania sa však žiadosť stala diskutabilnou.

6. **ZÁVER**

(91) Prešetrovanie by sa malo ukončiť, i) keďže dumpingové rozpätia z Indonézie sú *de minimis* a ii) vzhľadom na to, že nie je možné stanoviť existenciu skutočného a podstatného príčinného vzťahu medzi dumpingovým dovozom z Argentíny a značnou ujmou, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie, ako sa vyžaduje podľa článku 3 ods. 7 základného nariadenia. Znamená to, že existujúce opatrenia, ktoré stále platia pre tých vyvážajúcich výrobcov z Argentíny a Indonézie, ktorí úspešne nenapadli antidumpingové opatrenia pred Všeobecným súdom, by sa mali zrušiť. V záujme zrozumiteľnosti a právnej istoty by sa preto malo vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013 zrušiť.

(92) Konečné antidumpingové clá zaplatené podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1194/2013 na dovoz bionafty z Argentíny a Indonézie a predbežné clá s konečnou platnosťou vybrané v súlade s článkom 2 uvedeného nariadenia by sa mali vrátiť alebo odpustiť, pokiaľ sa vzťahujú na dovoz bionafty predanej na vývoz do Únie spoločnosťami, ktoré úspešne napadli uvedené nariadenie pred súdom, t. j. argentínskymi vyvážajúcimi výrobcami Unitec Bio SA, Molinos Rio de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cargill SACI, Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA) a indonézskymi vyvážajúcimi výrobcami PT Pelita Agung Agrindustri, PT Ciliandra Perkasa, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas). O vrátenie alebo odpustenie cla treba požiadať vnútroštátne colné orgány v súlade s platnými colnými predpismi.

(93) Spoločnosť PT Cermerlang Energi Perkasa po poskytnutí informácií tvrdila, že vrátenie a odpustenie antidumpingových ciel by malo byť dostupné všetkým spoločnostiam, ktorým takéto clá vznikli, a nielen tým spoločnostiam, ktoré úspešne napadli konečné nariadenie pred súdom. Takisto tvrdí, že zrušiť by sa malo nielen vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013, ale aj vykonávacie nariadenie 2017/1578.

(94) Po prvé, Komisia pripomenula, že vykonávacím nariadením 2017/1578 sa len zmenilo vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013. Vzhľadom na zrušenie vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1194/2013 sa akýkoľvek právny účinok pozmeňujúceho nariadenia stáva neplatným. Uvedené nariadenie preto nie je nutné výslovne zrušiť. Po druhé, zrušenie vykonávacie nariadenia (EÚ) č. 1194/2013 Všeobecným súdom sa vzťahuje len na spoločnosti, ktoré napadli uvedené nariadenie pred súdom. Antidumpingové clá, ktoré boli uložené iným spoločnostiam, boli preto legálne vyberané podľa práva Únie. Keďže v správe WTO o Indonézii sa zistilo, že antidumpingové opatrenia na dovoz z Indonézie by mali byť uvedené do súladu s povinnosťami Únie v súvislosti s WTO, Komisia sa s Indonéziou dohodla, že uvedené zistenia vykonajú do októbra 2018. V súlade so všeobecnými zásadami urovnania v rámci WTO nadobudne takéto vykonávanie účinnosť až od dátumu vykonávania. Komisia preto zamietla tvrdenie, že aj uvedené clá by mali byť vrátené alebo odpustené.

(95) Vzhľadom na nedávnu judikatúru Súdneho dvora [1] je takisto vhodné poskytnúť sadzbu úrokov z omeškania, ktorá sa má zaplatiť v prípade úhrady konečných ciel, pretože v príslušných platných ustanoveniach týkajúcich sa ciel nie je takáto úroková sadzba stanovená a uplatnenie vnútroštátnych pravidiel by viedlo k neprimeraným narušeniam medzi hospodárskymi subjektmi v závislosti od toho, ktorý členský štát sa zvolí na colné konanie.

7. **POSKYTNUTIE INFORMÁCIÍ**

(96) Všetky strany boli informované o zisteniach Komisie a poskytla sa im lehota, v rámci ktorej mohli predložiť pripomienky.

(97) Výbor zriadený podľa článku 15 ods. 1 základného nariadenia nevydal stanovisko.

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Antidumpingové konanie týkajúce sa dovozu monoalkylesterov mastných kyselín a/alebo parafínových plynových olejov vyrobených syntézou a/alebo hydrogenizáciou, nefosílneho pôvodu, v čistej forme alebo obsiahnutých v zmesi, s pôvodom v Argentíne a Indonézii, v súčasnosti patriacich pod číselné znaky KN ex 1516 20 98 (kódy TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 a 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kódy TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 a 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kód TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kódy TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 a 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kódy TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 a 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kódy TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 a 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kódy TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 a 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kódy TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 a 3824 99 92 20), 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (kódy TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 a 3826 00 90 30) (ďalej len „bionafta“) sa týmto ukončuje.

Článok 2

Konečné antidumpingové clá zaplatené podľa vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 1194/2013 na dovoz bionafty z Argentíny a Indonézie a predbežné clá s konečnou platnosťou vybrané v súlade s článkom 2 uvedeného nariadenia sa vrátia alebo odpustia, pokiaľ sa vzťahujú na dovoz bionafty predanej na vývoz do Únie týmito spoločnosťami:

Spoločnosť	Doplnkový kód TARIC
Argentína	
Unitec Bio SA, Buenos Aires	C 330
Molinos Agro SA, Buenos Aires	B 784
Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Bahia Blanca	B 784
Vicentin SAIC, Avellaneda	B 784
Aceitera General Deheza SA, General Deheza	B 782

[1] Rozsudok Súdu z 18. januára 2017, vec C-365/15, Wortmann, EU:C:2017:19, body 35 – 39.

Spoločnosť	Doplnkový kód TARIC
Bunge Argentina SA, Buenos Aires	B 782
Cargill SACI, Buenos Aires	C 330
Louis Dreyfus Commodities S.A. (LDC Argentina SA), Buenos Aires	B 783
Indonézia	
PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	B 788
Ciliandra Perkasa, Jakarta	B 786
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan	B 789
PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	B 789
PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Medan	B 787

O vrátenie alebo odpustenie cla treba požiadať vnútroštátne colné orgány v súlade s platnými colnými predpismi.

Pokiaľ nie je stanovené inak, uplatňujú sa platné ustanovenia týkajúce sa cla. Sadzbou úrokov z omeškania, ktoré sa majú zaplatiť v prípade vrátenia, z ktorého vyplýva nárok na platbu úrokov z omeškania, je sadzba, ktorú Európska centrálna banka uplatňuje na svoje hlavné refinančné operácie, uverejnená v sérii C Úradného vestníka Európskej únie a platná v prvý kalendárny deň mesiaca splatnosti pohľadávky, zvýšená o jeden percentuálny bod.

Článok 3

Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 1194/2013 sa zrušuje.

Článok 4

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 18. októbra 2018

Za Komisiu

predseda

Jean-Claude JUNCKER